

Pentru mine chatul a fost si inca este despre o intreaga experienta de dezvoltare. Startul meu in viata a fost intr- un sat micut, in care locuiau bunicii mei, dupa ce ai mei au divortat. Mama s- a instalat intr- un alt oras pentru a- si gasi un loc de munca mai bun, tatal meu fiind oricum deja mai mult absent la momentul acela.

Nu stiu daca experienta la sat mi- a influentat asta, dar am avut mereu o fascinatie pentru natura si biologie, asa ca am aplicat la Facultatea de Biologie, la "Alexandru Ioan Cuza" din Iasi. Se poate subintelege ca ajutorul din partea bunicilor a fost limitat, ei fiind oameni simpli, de la tara, asa ca m- am vazut nevoita sa ma intretin mai mult singura. Am lucrat timp de 4 ani ca ospatar, in paralel cu facultatea. Era un job solicitant, stateam in picioare foarte mult si de multe ori stateam peste program, iar cand ajungeam acasa trebuia sa ma pregatesc si pentru materia de la facultate. Spre finalul ultimului an de studiu stiam ca trebuie sa imi schimb job- ul. Desi cel actual ma invatase foarte mult despre oameni si cum sa gestionez stresul, costurile deveneau tot mai mari, cat si investitiile in mine. Facultatea nu oferea prea multe oportunitati in materie de joburi, si ce exista, din lipsa de experienta, era insatisfacator platit. Aici a intervenit decizia de a incepe sa fac chat. La inceput, mi s- a parut o idee oarecum ciudata, dar dupa ce am studiat mai bine aceasta alegere, am realizat ca este cea mai buna pentru mine. Am reusit prin chat sa imi exprim recunostinta fata de bunicii care au facut atatea sacrificii sa ma creasca. Reusesc acum sa ma asigur ca nu le lipseste nimic. Intre timp, ai investit si in cateva cursuri de formare, ce sa ma ajute sa investesc si in alte pasiuni ale mele. Îmi doresc să continui să cresc și să mă dezvolt, să folosesc tot ce am învățat pentru a- mi construi un viitor mai bun. Si sunt recunoscatoare pentru tot ceea ce am reusit sa fac prin acest job.